

[Finansministeren.]

vil dette blive aktuelt i godt og vel et år, nemlig fra maj 1953 til slutningen af juni 1954. Men dertil kommer betydelige eengangsudgifter til kasernebyggeri, anskaffelse af inventar, udvidelse af skydeterrener m. v. Selvom vi kan få elementer udefra til færdigbyggede kasernebarakker, vil disse eengangsudgifter formentlig nærme sig 200 mill. kr. Alene forlængelsen af tjenestetiden vil derfor i 3 års perioden 1951—54 koste så meget, at dette vil bringe vort samlede budget for de tre år op fra de nævnte 2 220 mill. kr. til ca. 2 500 mill. kr. Hertil kommer imidlertid spørgsmålet om finansieringen af den del af de militære anlægsarbejder her i landet, der opføres i fælles interesse, idet de ikke blot har betydning for forsvaret af Danmark, men mere direkte indgår som et led i det samlede vestlige forsvar. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om stationering af fremmede tropper i Danmark. Dette spørgsmål har ikke foreligget, men det er klart, at under en eventuel krig ville der komme et samarbejde mellem flyverstyrker og andre styrker de forskellige lande imellem, og derfor kan militære anlægsarbejder udført i et land have indirekte betydning også for de andre landes forsvar. Der er fra Frankrig og andre vesteuropæiske lande præcedens for, at udgifterne hertil fordeles mellem de interesserede lande på en eller anden måde. For Danmarks vedkommende er der foreløbig ingen aftaler truffet herom. Det bliver et spørgsmål, der kommer til at indgå i overvejelserne om, hvilken samlet forsvarsbyrde vi passende kan påtage os i forhold til de andre lande. Nu kommer jo spørgsmålet om de enkelte landes samlede bidrag op under forhandlingerne i Paris. Resultatet af overvejelserne herhjemme er blevet, at der først vil blive taget endelig stilling til spørgsmålet om vort samlede forsvarsbudget i de 3 år, efter at disse forhandlinger i Paris er ført.

Dette bringer mig til det sidste punkt, jeg skal omtale. Vi får jo endnu Marshallhjælp, selvom den udløber i løbet af næste år. Hvorledes dollarproblemet herefter skal løses, kan naturligvis ikke siges med bestemthed i dag. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har tidligere her i tinget spurgt mig, om jeg troede, at der i de internationale forhandlinger om vort forsvar m. v. ville blive taget hensyn til vort dårlige bytteforhold. Jeg har tidligere måttet svare ret henholdende herpå, men kan nu sige, at jeg har grund til at tro, at det vil der blive, selvom jeg naturligvis ikke i dag kan have nogen egentlig viden om, i hvilket

omfang og på hvilken måde dette vil ske længere fremover.

Må jeg slutte med at sige, at det standpunkt, regeringen her har taget, naturligvis er præget af, at den forøgede indsats, som vi går ind for at påtage os, kommer som led i en større helhed, hvor også de andre medlemslande gør en ekstra indsats til fælles fordel. Vi har søgt at afveje den danske reaktion efter de formodninger, man kan have om, hvordan udviklingen bliver i medlemskredsen som helhed. Men det bør dog til slut understreges, at selvom vi træffer denne afgørelse som led i internationale forhandlinger, så drejer den sig om Danmarks forsvar. Dens formål er ikke mindst dette, at vi må kunne sige, at vi har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges af os for at betrygge vort land for det tilfælde, at en ulykke skulle ske. Ved at stå i alliance med et stort antal andre lande forøger vi denne betryggelse, men det kan naturligvis ikke fritage os for selv at være den, der har den første forpligtelse overfor Danmark, og endelig må det ikke glemmes, at hvad dette forsvarsberedskab i Danmark og i andre lande først og fremmest skulle bidrage til, er at hindre, at en krig skal komme.

Som jeg har sagt før, sålænge verden er delt, som den er, vil en bedre balance i styrkeforholdet sikkert være ønskelig, og, alt taget i betragtning, være en betryggelse, men det forhindrer ikke, at det endelige mål, det, som vi allerede nu må tilstræbe, er en forståelse mellem øst og vest og dermed et gensidigt tillidsforhold. Tilsyneladende er dette mål i dag fjernt, men tingene forandrer sig stadig, og man skal være parat til at gribe mulighederne, når de måtte vise sig. Skulle tiden for mere omfattende forhandlinger komme, vil det naturligvis også virke fremmende på sådanne forhandlinger, at der ikke er nogen større mangel på balance i styrkeforholdet mellem de forhandlende parter. Det er ikke den eneste betingelse for et resultat, men det er en af betingelserne. Også derfor har den forøgede af forsvarsbyrden, som vi nu mener at vi sammen med andre må påtage os, et videre perspektiv.

H. C. Hansen: Som ordfører for forespørgerne takker jeg de to højtærede ministre for den redegørelse, de har givet, og derefter må det være mig tilladt på mit partis vegne at gøre nogle bemærkninger i den debat, der skal føres i dag.

Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som indledningsvis harcellerede over, at de fire eller fem partier som sæd-